

**UCHWAŁA NR IX/147/11
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 27 czerwca 2011 r.**

w sprawie nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Szczecin Ryszardowi Kargerowi

Na podstawie art. 18 ust. 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591; z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 214 poz. 1805; z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568; z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 4209, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 106 poz. 675, Nr 40 poz. 230) oraz § 7 ust. 1 Statutu Miasta (załącznik do uchwały Nr XXX/598/04 Rady Miasta Szczecina z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie przyjęcia Statutu Miasta Szczecina – Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2005 r. Nr 10, poz. 178; z 2008 r. Nr 78, poz. 1721; z 2009 r. Nr 51, poz. 1307); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje :**

§ 1. Nadaje Ryszardowi Kargerowi tytuł Honorowego Obywatela Miasta Szczecin.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Ryszard Karger urodził się 1 marca 1928 roku w Warszawie. Choć jego dzieciństwo i wczesna młodość związane były ze stolicą, jednak tuż po wojnie zdecydował się wyjechać na wybrzeże. W 1950 roku ukończył Wyższą Szkołę Handlu Morskiego w Sopocie, a po kilku latach pracy w Gdyni w firmach Baltica i Polfracht oraz dwuletnim pobycie w Londynie w Polskiej Misji Morskiej, w 1957 roku przyjechał do Szczecina. Od tego momentu Ryszard Karger jest mieszkańcem naszego miasta, oddanym mu całym sercem.

W lipcu 1957 roku Ryszard Karger zatrudnił się w Polskiej Żegludze Morskiej na stanowisku kierownika w dziale eksploatacji floty. PŻM była wówczas jeszcze niewielką lokalną firmą, której statki nie wypływały poza Bałtyk i Morze Północne. Wkrótce jednak awansował na szefa całego działu zarządzania flotą i jednym z jego pierwszych pomysłów był rozwój przedsiębiorstwa w oparciu o statki produkcji wojennej zakupione z tzw. Funduszu Antyczarterowego. To właśnie one wyprowadziły PŻM na szerokie oceany i dzięki nim było m.in. możliwe utworzenie bardzo interesującej linii zachodnioafrykańskiej. Linia ta istnieje aż do dziś i jest podstawą funkcjonowania innego szczecińskiego armatora Euroafrica Linie Żeglugowe.

W 1964 roku Ryszard Karger został po raz pierwszy mianowany dyrektorem naczelnym Polskiej Żeglugi Morskiej. Według zgodnej opinii żegludowców, data ta oznacza jednocześnie rozpoczęcie „złotego wieku” rozwoju PŻM. W tym czasie flota armatora intensywnie się powiększała, rosła też wielkość samych statków. Jednym z najważniejszych wydarzeń gospodarczych tego okresu było wpłynięcie do portu szczecińskiego pierwszego 24-tysięcznika „Ziemi Szczecińskiej”.

Budowa przez PŻM tak dużych statków skłoniła również ówczesne władze do rozbudowy infrastruktury portowej, pogłębienia toru wodnego Szczecin-Swinoujście, czy wreszcie budowy nowoczesnej bazy przeładunkowej Świnoport II. Można więc śmiało powiedzieć, że dzięki PŻM i dyrektorowi Kargerowi szczeciński port otworzył się na szeroki świat.

W 1967 roku Ryszardowi Kargerowi udało się również inna śmiała idea, która przez kolejne dziesiątki lat miała wpływ na rozwój gospodarczy całego regionu zachodniopomorskiego. Chodzi oczywiście o utworzenie stałego połączenia pomiędzy południową Skandynawią a Świnoujściem.

Linia ta jest obecnie podstawowym filarem, na którym opiera się transport pasażerski i samochodowy w rejonie południowego Bałtyku.

Rozwój PŻM w drugiej połowie lat 60. miał także wpływ na zmianę oblicza Szczecina. Dla peżetemowskich pracowników przedsiębiorstwo budowało bowiem osiedla zakładowe i resortowe. Powiększająca się flota sprawiała, że coraz więcej szczecinian mogło mówić, że ktoś z członków ich rodzin pracuje w PŻM. Firma starała się także już wówczas wspierać finansowo liczne placówki użyteczności publicznej, a więc szpitale, szkoły czy ośrodki kultury.

W 1969 roku decyzją, która zapadła na szczęblu politycznym, Ryszard Karger został odwołany ze stanowiska szefa Polskiej Żeglugi Morskiej i udał się na „zesłanie” - jak sam to określa - do biura firmy agencyjnej PSAL w Antwerpii. W 1976 roku powraca jednak do Szczecina i PŻM - ponownie na fotel dyrektora naczelnego. Ryszard Karger czując nierozzerwalną więź Polskiej Żeglugi Morskiej z miastem, podarował wówczas władzom szczecińskim, kupioną za dewizy, pierwszą maszynę do kładzenia asfaltu oraz pierwszą maszynę do malowania znaków drogowych. Pomimo sprzeciwu władz centralnych, które piętnowały dyrektora Kargera za tego rodzaju zakupy, nabył on też na potrzeby służb miejskich maszynę do przesadzania drzew. Były to bardzo cenne dla miasta nabytki, z których korzystali wszyscy mieszkańcy.

Załogi PŻM pod kierownictwem dyrektora Kargera zawsze żywo reagowały na potrzeby miasta, odpowiadając na wszystkie społeczne zbiórki pieniędzy. Tak było m.in. w przypadku zakupu zegara dla Zamku Książąt Pomorskich czy budowy Pomnika Czynu Polaków.

Ryszard Karger jest niewątpliwie jednym z najważniejszych obywateli Szczecina, którzy osiedlili się tu w okresie powojennym. To on zbudował „wielką” Polską Żeglugę Morską, a ta zawsze starała się wspierać rozwój swojego macierzystego portu.

Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Szczecina Ryszardowi Kargerowi jest ze strony Rady Miasta niezwykle szlachetnym aktem hołdu oddanego człowiekowi, który całym swym życiem udowodnił, iż Szczecin jest miejscem najdroższym jego sercu. Byłby to również wyraz szacunku dla jego zasług, aby nazwa Szczecin, namalowana na burtach statków PŻM, stała się znana na wszystkich morzach i oceanach świata.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Jan Stopyra